

[Industriministeren]

me fra de steder, hvor der er behov for dem. Det kan i visse tilfælde være et amt, i andre tilfælde på tværs af et amt, eller det kan være en eller flere kommuner, som går sammen. Netop derfor finder jeg, at det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning er alt for centraldirigistisk.

Der skal ligesom presses regionale erhvervsudvalg og initiativråd ned over kommuner og amter uden hensyn til, hvad der allerede måtte være oprettet af erhvervsråd eller lignende, og hvis man alligevel ikke lokalt finder, at behovet er så stort, at man opretter sådan nogle organer, så skal amtskommunerne efter forslaget tage initiativet og sikre, at der ikke bliver en plet på Danmarkskortet, hvor der ikke er regionale erhvervsudvalg og initiativråd. Det er bare for meget, også fordi de erhvervsmæssige udfordringer ikke altid følger amts- eller kommuneinddelingen.

Hvor Socialdemokratiets forslag lægger op til en forpligtelse til at lave regionale programmer, så taler regeringens forslag alene om det formålstjenlige i, at der kan laves sådanne programmer. Og jeg ville også sige: Hvorfor give amtskommunerne monopol på den opgave? Hvorfor skal man hermed afskære kommunerne og initiativrige erhvervsfolk?

Forslaget lægger op til, at kommuner og amtskommuner har ret til at bruge en procent af skattegrundlaget til erhvervsmæssig aktivitet. Det kan nemt komme til at betyde, at de rige kommuner får mulighed for at yde en stor indsats og de fattige kommuner, der har behovet for det, måske får mindre muligheder. Det kan også medføre en uønsket erhvervsmæssig koncentration i visse byområder.

For at sætte størrelsen lidt i relief så lad mig nævne, at Københavns Amtskommune ville kunne bruge 675 mio. kr., og hvis de kommunale parter i hovedstadsregionen og Københavns Amt går sammen om etableringen af et udviklings- og produktionsselskab, så har man med forslaget hjemmel til at sætte 1,8 mia. skattekroner på højkant i forslaget.

Også staten skal efter forslaget være med til at støtte den regionale udvikling. Det vil jeg ikke principielt afvise – så kan man altid diskutere beløbet – men i øvrigt mener jeg, det er et spørgsmål, der hører hjemme i finanslovsdrøftelserne.

Efter forslaget skal kommuner og amtskommuner kunne indgå med 50 pct. af kapitalen i udviklingsselskaber sammen med staten og private. Det fremgår også af regeringens forslag om kommuners og amtskommuners deltagelse i erhvervsudviklingsaktiviteter, at man i visse situationer skal kunne indgå i selskaber af den type, men i modsætning hertil er Socialdemokratiets beslutningsforslag alt for upræcist og tilsyneladende langt mere vidtgående end regeringens forslag. Men det er ikke givet. Det må afvente kommentarerne fra forslagsstillerne.

En generel adgang til at indgå i udviklingsselskaber kan være et problem i sig selv, som jeg ikke skal komme nærmere ind på her i betragtning af det fremskredne tidspunkt.

Der er dog visse elementer i Socialdemokratiets forslag, som regeringen kan tilslutte sig. Det drejer sig om kommunernes og amternes rådgivende aktiviteter vedrørende teknologi og eksport, rådgivningscentre osv. Vi er også enige om, at kommuner og amtskommuner skal kunne opføre og drive iværksætterhuse, men her vil vi ikke være med til den forskelsbehandling og konkurrenceforvriddning, der vil blive resultatet af den ubegrænsede adgang, og må derfor henvise til de begrænsninger, som regeringen har fastsat i sit lovforslag.

De lokale initiativråd og kommunerne skal efter forslaget kunne formidle lån og garantier fra Erhvervsudviklingsfonden. Det kan vi ikke støtte. Det vil føre til en uholdbar uklarhed i ansvarsforholdene, hvis man får egentlige beføjelser, og samtidig vil det medføre, at Erhvervsudviklingsfonden slet ikke får mulighed for den koordination, som er meningen med den. Jeg tror også godt, jeg kan sige farvel til håbet om at få etableret en kompetent og professionel bestyrelse for den nye fond, hvis den bare skal være ekspeditionskontor for ansøgninger til de lokale initiativråd.

Endelig er beslutningsforslaget inde på spørgsmålet om medfinansiering af EF-programmer. Også her finder regeringen, at beslutningsforslaget er for vidtgående, men intentionerne er formentlig nogenlunde de samme som det, som vi selv har indarbejdet i L 78, og derfor håber jeg da, at vi kan diskutere os frem til, at det skulle være tilstrækkeligt. Det er klart, at når kommuner og amtskommuner skal medfinansiere EF-programmer, må det være